

omkostningerne ved transporten ville betyde højere varepriser, øgede udgifter for arbejdere og funktionærer til transport til og fra arbejde og især belaste det private vognmandserhverv hårdt. Han spurgte i den forbindelse ministeren, om det, som det var tilfældet ved sidste benzinafgiftsforhøjelse, var hensigten også at forhøje vægt-afgifterne for de dieseldrevne køretøjer.

Selvfølgelig skulle statens tjenestemænd og funktionærer have de lønstigninger, de havde krav på, men det måtte staten klare ved at underkaste sit udgiftsbudget en kritisk gennemgang, og det skulle ikke være nødvendig at spare til hele merudgiften til lønninger, for de øgede lønninger ville jo give staten stigende skatteindtægter. Det var de uafhængiges indtryk, at regeringen med lovforslagene ville skaffe statskassen nye indtægter, som regeringen kunne bruge efter forgodtbefindende, og derfor kunne partiet ikke støtte lovforslagene.

I sin svartale fremhævede *finansministeren* nødvendigheden af, at den stramme finanspolitik fastholdtes. Han mente, det ville være for optimistisk at regne med, at der var store skjulte reserver i indkomstskatterne, men det kunne der ikke siges noget om endnu, og den stigning, som de øgede lønindtægter ville give i forbrugsafgifterne, var overvurderet af oppositionens ordførere. Med hensyn til udgiftspolitikken havde regeringen været tilbageholdende og søgt at begrænse stigningen i udgifterne mest muligt. Ministeren konstaterede med tilfredshed, at man da heller ikke fra venstres og de konservatives side havde angrebet udgiftspolitikken under debatten. Til Iver Poulsen udtalte ministeren, at det ikke var hensigten at forhøje afgifterne for de dieseldrevne vogne. En væsentlig del af den erhvervs-mæssige transport ville derved undgå omkostningsforøgelsen, der i øvrigt ikke havde de dimensioner, der var antydet under debatten.

Efter 1. behandling henvistes lovforslagene til behandling i et udvalg, der ved betænkningens afgivelse delte sig i et flertal og 2 mindretal. Flertallet (socialdemokratiets og det radikale venstres medlemmer af udvalget) tiltrådte en lang række ændringsforslag, der var stillet af finansministeren, og som der i det væsentlige er gjort rede for ved omtalen af de enkelte lovforslag. Flertallet indstillede lovforslagene til vedtagelse med disse ændringer. Om mindretallenes stilling udtales i betænkningen:

„Et *mindretal* (venstres og det konservative folkepartis medlemmer af udvalget) kan ikke medvirke til en isoleret gennemførelse af de foreslåede afgiftslove.

Forudsætningen for en realitetsforhandling måtte efter mindretallets opfattelse have været, at afgiftslove og udskrivningslov underkastedes en samlet behandling og stillingtagen, samt at en forhøjelse af den indirekte beskatning var ledsaget af en fortsat reformering af indkomstskattesystemet.

Da regeringen har afvist disse forudsætninger, og da mindre-